

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG
1924.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Hardy Christensen.
Ved Amagerport 14, 3. Tlf. Amager 3139 y.

HÆFTE I.
JANUAR

I Anledning af Aarsskiftet overbragte Formanden den 3die Januar *Hans Majestæt Kongen* Marineforeningens allerunderdanigste Lykønskning. Idet Hans Majestæt takkede for Lykønskningen, udtalte han: »Vil De bringe Marineforeningen Dronningens og mine bedste Ønsker for det kommende Aar«.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

KØBENHAVN-KREDSSENS BYGGEFOND.

Københavnskredsens kommende Generalforsamling vil komme til at beskæftige sig med et Lovforslag til Oprettelsen af et Byggefond under Navnet »Marineforeningens Byggefond«.

Allerede for adskillige Aar tilbage har dette Spørgsmaal været diskuteret ret indgaaende i »Under Dannebrog«s Spalter uden at man, — ikke mindst skræmmet af de vanskelige Tider, — kunde komme til et Resultat, men lod Sagen ligge til kommende roligere og mere stabile Forhold — dem vi forhaabentlig gaar i Møde.

At skaffe de til en egen Bygning fornødne Midler er et Arbejde paa langt Sigt, men maaske Udformningen af Loven for et saadant Fond og dennes Vedtagelse vil kunne tilskynde Medlemmerne til Arbejde for Sagen, hvad denne i sig selv i høj Grad fortjener.

Byggevalget har alt i nogen Tid været konstitueret og bestaar af D.Hrr. Grosserer *Valdemar Schou*, Bankkasserer *Nath. Fabrikant J. Schultz*, Kammerjunker *Konow*, Overretssagfører *E. Schoustrup*, Forstander *E. P. Jensen*, Fabrikant *Johnsen*, Planteskolelærer *Hastrup*, Restauratør *Julius Petersen* og Arkitekt *Marston*.

Uden at paalægge Medlemmerne nogen Tyng til at yde fast aarligt Bidrag til Byggefondet foreslaar Lovforslaget, gennem frivillige Bidrag og et frivilligt og interesseret Arbejde, Medlemmerne at yde og samle Midler til en Bygning for Københavnskredsens. Mange Medlemmer har allerede længe næret Interesse for Byggesagen, og utvivlsomt vil Drottelser af Tanken om egen Bygning lokke Kræfter frem blandt disse, som vil forstaa at gribe Sagen an paa bedste Maade til fælles Gavn.

FREDERIKSHAVN-KREDSSEN

afholdt den 10. December paa Hoffmanns Hotel en lille gemtlig Sammenkomst med Damer. Man ønskede en Svingom og fik den, men forinden afholdtes et Lotterispil om fede Ænder, Kransekager og Flæskestege, og de lykkelige Vindere tog Varsel af Fru Fortunas Smil og havde let ved at bortjage triste Tanker angaaende en vis Personages nærførestaaende halvaarlige Fødselsdag. En fed Ænd blev vundet af hele 5, den gik saa paa Auktionsbordet, og Køberen lod den dumpe ned i en lille Gryde Dagen efter hos en af Kredsens Veteraner til lige Henrykkelse for Modtager som Giver.

Efter Kaffepunchen dansedes gammeldags indtil 8 Glas, da Flaget gik ned under Honnør, og Baadsmændstrillerne sang det kendte Refrain ud over de glade Gaster og Damer: Ro overalt, til Køjs.

Men for faa havde indfundet sig, mød talrigere frem, naar vi prajer igen.

PØLSEGILDET 12. DECEMBER 1923.

Omtrent som naar Vinden i spanske Søen kunde blæse fra seks forskellige Verdenhjørner paa engang, saaledes slog den forunderligste Blanding af Jule- og Pølsegilde-Stemning Brødrene i Møde, da de samledes i den festligt oplyste og smagfuldt dekorerede Gildeshal, hvor de lange med Gran og Flag smykkede Borde afgav et indbydende Skue, 80 Par Øren af alle Størrelser og Faconer littede spændt til den muntre Optakt, da Formanden smældede sin rimede Velkomst ud. Langvejs fra var Brødrene stævnet hid, en, der laa helt ovre paa Vestkysten med sit Skib, havde endda medtaget sin Hovmester, for at denne kunde lære at byde »Velkommen til Bords« og faa et Maaltid til at glide kongeligt.

Et lille Hundrede Tjenere, dog ingen til Hest, spredte nu Pølserne ud over Gæsterne, og snart lignede hver Tallerken et futuristisk Maleri af uforlignelig Skønhed.

Ligesom Havet, veksler ogsaa Alvor og Gammen i Lavet. Formanden mindedes en af vore Veterangæster, den gamle, fine Maskinmester Gjetting, og Kammeraterne rejste sig stille.

En halv Snes nye Brødre modtog den høftidelige Indvielse, og vor Slagsang blev sunget med sædvanlig Appel.

Formanden talte for de to tilstedeværende Æresmedlemmer, Arkitekt *Marston* og Overkanoner *Harald Jensen*, og Kammeraterne sluttede sig begejstret til Hyldingen.

En udmærket Pølsevise af den bekendte Børnevisefabrikant *Harald J.* blev afsunget.

Ordet blev givet til Lavets Gæst, den kendte Sømimester *Janus Sørensen*, der først fængslende og drastisk fortalte om Livet ombord i de store Theklippere, og derpaa oplæste nogle glimrende Stykker af de i Femmasteren »København« udgivne Aviser. Navnlig en underfundig, naiv, knusende morsom Korrespondance paa Vers mellem Hulda og hendes ombordværende Ven, var ubetalelig gengivet med et sprudlende Lune.

Bragende Bifald lønnede Præstationen, og det kulmineerede, da Formanden i en kort vittig Tale tolkede Kammeraternes Tak.

Saa en Mundfuld Julestemning igen. Man satte sig til at spille Lotteri om 16 lækre Ænder, saa fine som Marcipan.

Ved et særlig galant Tilfælde vandt Foredragsholderen, Søminemesteren, den første. Den var vel fortjent.

Klokken var nu naaet til Midnatsstunden, og da ogsaa andre end de 16 andeheldige ønskede at have noget med hjem, lod Værten i Hast endnu en Gris slagte og lave til sorte Pølser og med Kammerat *Parbæk* som Auktionarius, holdtes der en kvik lille Auktion.

NYTAARSSAMMENKOMSTEN DEN 9. JANUAR 1924.

Der var arrangeret en indbydende Tombola, er forestodes af Kammeraterne *Nath* og *Bønnelycke*. Den bestod af en Masse værdifulde Genstande i Guld, Sølv, Trikotage samt af Toilet- og Pudsesager, Bøger og meget andet fristende, skænket af gode Kammerater.

Ved Bordet bød Formanden Velkommen med mange gode Ønsker for det nye Aar og en hjertelig Tak til enhver af de mange, der i det forløbne Aar paa forskellig Vis havde bidraget til Lavets rivende Fremgang.

Under Kaffen havde Bestyrelsen forbeholdt Kammeraterne en lille Overraskelse. Pludselig lød Lolas Arie af *Cavalleria rusticana*, derefter en anden italiensk Koloratursang, og slutelig den melodiose Mindernes Vals, sunget af en ung Sanger, hvis klokkeklare Toner fremlokkede et ostentativt Bifald fra de henrykte Skydebrødre.

Formanden talte derpaa varmt for vort Æresmedlem, Grosserer *Schou*, og det demonstrative Bifald, der hilste Lokalkredsens populære Formand i Møde efter hans Hjemkomst fra Mexiko, vidnede om, at vort første Ærestegn sidder paa det rette Bryst.

Under hans Ledelse spillede Lotteri, først om et Maleri, udført og skænket af Ingeniør *Poul Sørensen*, Opfinderen af den første traadløse Telegraf, og siden et andet, skænket af Muremester *Thiel*. Det forestillede en af de gamle Fregatter og vandtes af *Torp*.

Over et af Træ udskaaret smukt Fuldskeib med alle Sejl til i Glas og Ramme, skænket af Konstruktør *Bønnelycke*, holdtes amerikansk Auktion med *Parbæk* som scenevant Auktionarius. Det tilfaldt *Bing*, der forærede det igen til Lavet. Ved anden Auktion tilfaldt det *Niels Jensen*, der udviste samme Generøsitet. Naar Lavet tilsidst havde ikke alene Skibet i Behold, men ekstra de indkomne over 160 Kr., saa vidnede det ikke blot om, hvormange gode oftervillige Kammerater, Lavet har, men ogsaa om deres Tiltro til Lavets sunde Forvaltning af Midlerne til Gavn og Glæde for alle Skydebrødre.

S.

GRENAA-KREDSSEN

afholdt Lørdag den 29. December 1923 sin aarlige Julefest for Børn paa Badhotellet. Kl. 7, da der havde samlet sig op imod 100 Børn, alle fra Havnen, foruden mange voksne, marcherede Børnene til Tonerne af »Holmens faste Stok« ind i den festligt smykkede Sal, hvor Flaget hejstes paa sædvanlig Vis og »Kong Kristian« blev spillet og sunget af Børnene. Paa Marineforeningens Vegne bød Kassereren, Havnefoged *Bilde*, velkommen til alle, men særligt bød han Børnene velkommen, for hvis Skyld Festen blev afholdt. Derpaa tog Dansen sin Begyndelse. Ved 9-Tiden serveredes Chokolade og Kager til Børnene ved et Fællesbord, og ved hver Kuvert var henlagt forskellige morsomme Genstande. Her blev »Fædreland, du er mit« afsunget af Børnene, og efter Sangen holdt Havnefoged *Bilde* en Tale til Børnene, hvori han bad dem om, naar de blev voksne, at mindes Traditionerne i Marineforeningen og aldrig glemme Foreningens Motto: »Under Dannebrog«, for under Dannebrog føres Danmarks Navn viden om af vore brave Sømand, dem som skaber den Stand, som vor Forening har sit Navn efter, og det til den største Ære for hele Nationen. Det Hurra, som Havnefogden anmodede Børnene at udbringe for alle dem, som har deres Gerning paa — og hvis Liv er viet til — Søen, blev udbragt med en saa ren og jublende Klang, at ingen kunde være i Tvivl om Mening, ja endogsaa det lange »Sus fra Vesterhavet«, blev udbragt efter Anmodning af en Dreng. Efter Chokoladebordet marcheredes til Tonerne af »Holmens faste Stok« ind i Salen og Dansen fortsattes. Senere blev et Julelotteri trukket. Der var Gevinst til hvert Nummer, ingen Nitter, og Børnene vandt mange forskellige Ting. En af Gevinsterne — en halv Kasse Cigarer — blev vundet af en haabefuld Yngling, der straks generøst inviterede Bestyrelsen paa Cigarer og derefter solgte den til sin Fader. Kl. 12 sluttede Festen officielt med, at Flaget blev halet ned og »Kongernes Konge« blev afsunget, hvorefter et Leve blev udbragt for Konge og Fædreland af hele Forsamlingen. Der fortsattes endnu en Stund med Dans af ældre og yngre før den helt igennem fornøjelige og stilfulde Julefest sluttede. For Børnene havde det været en herlig Aften og Marineforeningen havde som altid før vist, at den forsaar at skabe en Julefest, som Børnene — ja for den Sags

Skyld de ældre med, glæder sig til hele Aaret. Den til Bortlodning skænkede smukke Model af en Fiskekutter, blev vundet paa No. 48.

GRENAA-KREDSSEN

Ved Festen i Grenaa den 23. Oktober var der henlagt paa Bordet ved hver Kuvert et Billede af »Rota« i Glas og Ramme, lige klar til Ophængning, og som Deltagerne i Festen kunde medtage til varigt Minde om Foreningens Maal og Virke-maade.

BORNHOLM-KREDSSEN.

Den til den 4. Januar berammede Jule- og Nytaarsfest forløb i alle Maader programmæssigt.

Kl. 6 marcherede 70 festklædte Børn med 3 dansende Nisser ind i den store Sal, hvor et smukt pyntet Juletræ straaledede dem i Møde. Juletræspynten, som var lavet af vore Damer, var holdt i Dannebrogfarver, røde og hvide Roser, røde og hvide Lys og en Mængde smaa Dannebrogslag. Rundt om i Salen sad de Voksne (ca. 100) og glædede sig over Børnenes Dans om Juletræet. Man sang de gamle kendte Julesalmer, hvorefter Nisserne fra hver sin Lille Trækvogn delte en Pose Godter og knas ud til hvert Barn. Chokolade og Kager blev Børnene ogsaa trakteret med.

Kl. 9 blev der Røre oppe omkring Scenen, det rygtedes, at hans Majestæt »Neptun« vilde gæste Marineforeningen den Aften, og da Tæppet gik op, sad den gamle hvidskæggede Gubbe der, iklædt Vadmelskofte med Treforken i Haanden, krone paa Hovedet og fremsagde for en interesseret Tilskuerskare af Børn og Voksne, en Prolog, skrevet af Formanden, og tilegnet Marinerne. Rundt om Neptun dansede fem Smaapiger den nydeligste Havvruedans. Det hele Tableau tog sig smukt ud og gjorde megen Lykke. Hermed var Festen for Børnene forbi, og nu var det Gutternes Tur at svinge deres Damer, og Dansen gik lystigt til Kl. 1.

Kl. 12 afbrødes man dog af Baadsmandspiiben til at hale Flaget ned. Det er en smuk Skik, og alle gribes uvilkaarlig deraf, naar Flagmarchens Toner lyder gennem Salen, alle rejser sig, og for et Øjeblik er der Dødsstilhed, medens vort smukke Flag langsomt hales ned. Endnu en Time har man Lov at svinge sig, og da Kl. slog 1, skiltes man efter at have tilbragt en smuk og interessant Festsammen.

Det siger sig selv, at der ligger et stort forberedende Arbejde forud for saadan en Fest, hvor der skal sørges for Underholdning til Voksne og Børn, og mange er de, som vi skylder Tak for Hjælpen —; men Sjælen i det hele, og Æren for Festens vellykkede Forløb tilkommer dog først og sidst vor udmærkede Formand, Overbetjent *Nielsen*, som aldrig sparer sig selv, naar det gælder vor kære Marineforening.

HORSSENS-KREDSSEN

Det var daarligt man turde tro sine egne Øjne, da vi Fredag den 4. Januar mødte til Marinerne Julefest i Haandværkerforeningen og saa, at saa godt som alle Foreningens godt 100 Medl. med Husstand havde givet Møde, ialt ca. 250 Deltagere, og da alle de mødte var lige opsatte paa at faa det mest mulige ud af Aftenen, blev det ogsaa en fornøjelig Fest, der sent vil gaa Deltagerne af Minde.

Der bødes paa Juletræ og Dans for Børnene, Dans for Mændene med Damer, selskabeligt Samvær samt Bortlodning af en Skibsmodel (Brig), som Bestyrelsen havde købt, for at give en fattig Sømand Rejsmidler til Udlandet.

Efter Børnenes Indmarch i Festsalen, pebes »klar ved Flaget«, og da der var gjort »Honnør for Flaget«, Kongesangen og en Julesamle var afsunget, bød Formanden Velkommen, særlig til Børnene, og de mødte Veteraner og udbragte et Leve for Marineforeningen, hvorefter han overlod Salen til Børnene og »Nissen« (ikke Kammerat Nissen, men Julenissen), og en munter og jublende Skare tog nu fat. Snart vekslede Leg med Dans, snart uddelte »Nissen« Godter, snart andre gode Ting han havde i sin Sæk, der syntes ligesaa utømmelig som hans Vid, og at Børnene satte Pris paa ham, kunde høres paa det Hurra, hvormed disse takkede ham, da han bød dem Godnat Kl. 10.

Nu tog de mere »befarne« Festsalen i Besiddelse, og animeret af Børnenes glade Færd, svang Mændene deres Damer som aldrig før til der ved 8 Glas paa Aftenvagten blev pebet »Klar ved Flaget«. Efter at Flaget paa orlogsvis var halet til Dæks, fandt den omtalte Bortlodning Sted og Dansen tog igen sin Begyndelse og varede til 2 Glas paa Hundevagten, da Deltagerne samledes baksvis til Skafning, bestaaende af Smørrebød, Øl, Snaps m. m., og hele Hundevagten forløb, inden de sidste af Landlovsgæsterne tørnede i Køjen og alle var enige om, at have tilbragt en særdeles fornøjelig Aften, for hvis gode Forløb Medlemmerne i høj Grad

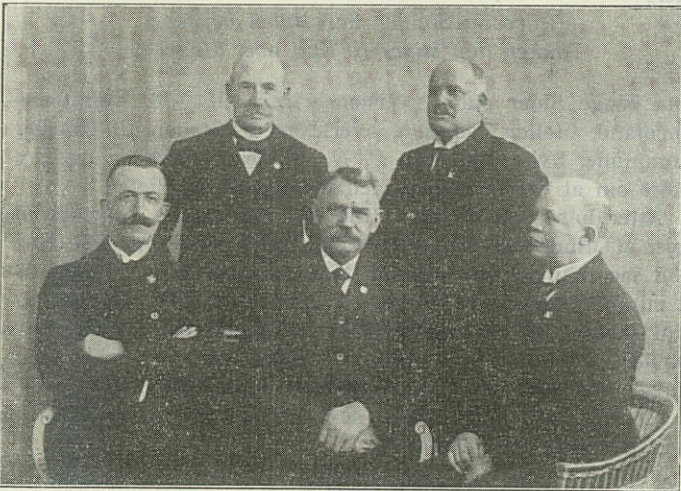
var vore Kammerater, Købmand *Maryat Johansen*, for de smukke og lækre Juleposer, og Værkfører *Larsen*, for hans *ypertilige* Julenisse, en særlig Tak skyldig, og vi tør rolig føje vore Børns Tak hertil.

P. S.

Skibet blev vundet af vor Kammerat, Restauratør *Charles Bagger*, Havnen.

FAABORG-KREDSSENS 10 AARS JUBILÆUM.

Sm den ældste af samtlige Landskredse i Marineforeningen kan Marineforeningen i Faaborg den 30. Januar 1924 højtideligholde sin 10 Fødselsdag og kan dertil — hvad der nok tør betegnes som noget ret sjældent — fejre den under samme Bestyrelse, som valgtes ved Stiftelsen. Noget bedre Bevis for, at Kredsen og dens Medlemmer støt har styret Kurs gennem Aarene i gensidig Tillid og Kammeratskab, behøver ikke at føres, og derfor sender Under Dannebrog, der stedse har været i venskabeligste Kontakt med Jubilaren, sine bedste Lykønskninger, ikke blot paa egne, men ogsaa paa samtlige yngre Landskredsens Vegne.

Fra venstre mod højre: Plantør *Th. Jørgensen*, Smedemester *Lyndorff*, Købmand *Larsen*, Aut. Installatør *J. C. V. Jensen* og Fabrikant *C. C. Jensen*.

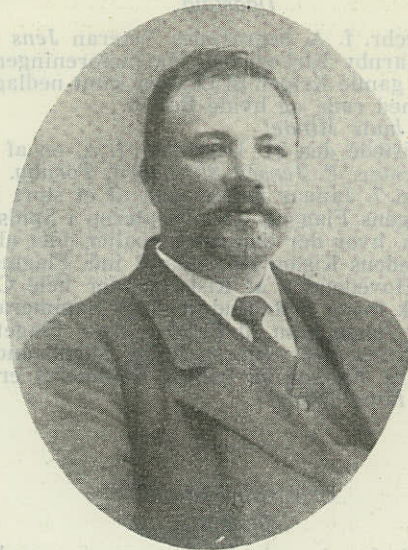
Som Formand gennem Aarene har Kredsen 10 Gange valgt Fabrikant *C. C. Jensen*, Indehaver af Faaborg Jernstøberi og Maskinfabrik, som Næstformand Købmand *Larsen*, *Fjellebroen*, endvidere D'Hr. statsautoriseret Installatør *I. C. V. Jensen*, Plantør *Th. Jørgensen*, Kasserer og Sekretær og Smedemester *Lyndorff*, Brahetrolleborg. Faaborg Marineforening har stedse hævdet en meget smuk Plads mellem Landskredsene, Initiativet har aldrig svigtet, og vi skal i den Forbindelse minde om Kredsens Deltagelse i det fynske Marinestævne den 20. Juli 1914, Flagindvielsen i 1915, Helgolandsfesten paa Thurø og Udflugten til Nyborg, Deltagelsen i de fynske Marineforeningers Flagfest i 1920 og senest Indvielsen af Faaborg Minebøsse. Talrige af Marinens Officerer har gennem Aarene holdt Foredrag i Kredsen, Kaptajn *Ewald*, Kommandør *Bastrup*, Kaptajn *Pade*, Premierløjtnant *Rothe* og ogsaa Københavnskredsens Formand, Grosserer *Valdemar Schou*, har holdt Foredrag om sine Rejser. I klar Erkendelse af det Formaal, vor Forening har sat sig, nemlig at skabe det bedst mulige Forhold mellem vort Søværn og Søfart og alle Folkets Dele har Faaborg stedse, naar Marinen gæstede det skønne sydvestlige Fyen, plejet Samvær med Flaadens Mænd til gensidig Glæde, og Bestyrelsen har Æren af mange meget vellykkede Sammenkomster med Skibenes Officerer, Dæksofficerer og Mandskaber.

Naar Kredsen nu gaar ind i det næste, andet Decennium, skal den følges af hjertelige Lykønskninger paa Vejen fremad til yderligere Vækst og Trivsel, en Tak for det smukke Arbejde, som er udrettet og den Plads, Kredsen har vidst at hævde mellem de energiske fynske Kredse. — thi det vil sige noget. — i Haab om, at Bestyrelse og Medlemmer vedblivende maa staa fast sammen i Arbejdet, til Gavn for Faaborgkredsens og Marineforeningens som Helhed, og til Ære for Fædrelandet.

Jubilæumsdagen højtideligholdes den 30. Januar ved en festlig Sammenkomst paa Rasmussens Hotel Kl. 7 Eftm., til hvilken Kredsen bl. a. har indbudt Repræsentanter for Hovedbestyrelsen og Under Dannebrog's Redaktion.

M.

AALBORG-KREDSSEN

Lods *Rasmus Christensen*.

Den 1. Februar kan en, ogsaa udenfor Byens Grænser kendt Mand, Lods *Rasmus Christensen*, fejre 25 Aarsdagen for sin Ansættelse som Lods ved Aalborg Lodseri.

Jubilaren er født i Aalborg i en gammel Sømandsslægt. Efter Konfirmationen kom han til søs, og tog 21 Aar gl. sin Styrmandseksamen paa »den gamle Bombebøsse« ved Nyhavn. Han var til Orlogs 1890—91. Efter Hjemkomsten sejlede han nogle Aar som Styrmand i forskellige Skibe, indtil han som sagt for 25 Aar siden ansattes som Lods.

Det er vel ikke al Tid et behageligt Hverv, det at være Lods, — især naar Vinterstormene huler i Sejl og Rig, og vi andre slaar vor Dør i »for godt« og tænker: »Gud være med dem, der er paa Søen,« da staar Lodsens paa Kommandobroen og fører sit Skib frem.

Mange er de Ture Jubilaren har gjort gennem Aarene, ogsaa ansvarsfulde Ture, men han har fuldført dem, ogsaa uden et eneste Uheld, og det siger meget. Der er noget støt og tillidsvækkende, naar den stoute Lods Christensen er paa Broen og fører sin Kommando, og det skal derfor ogsaa paa denne hans Højtidsdag uden Smiger siges om ham, at han Mand og Mand i mellem har Ord for, at være Limfjordens dygtigste Lod.

Da Marineforeningen i Aalborg i sin Tid startedes, blev Lodsens selvsagt valgt ind i Bestyrelsen, hvor han fremdeles har Sæde, og deltog med Liv og Lyst i det hvad Foreningen foretager sig.

At der ogsaa andre Steder er Brug for hans Kræfter og rige Evner, fremgaar af, at han er Formand for Aalborg Skipperforening, i Bestyrelsen for Aalborg Sømandsforening og et skattet Medlem indenfor Forsvarsbroderforeningen o. s. fr.

Han er dertil en glimrende Familiefader, en brillant Kammerat, hvis sprudlende Humør lyser op om ham, en dygtig intelligent og pligtopfyldende Mand, der kun har gode Venner, og han vil sikkert paa Højtidsdagen modtage mange Brevviser herpaa.

A. H.

Kommende Møder:

Horsens-Kredsen: I sidste Halvdel af Februar, Generalforsamling og Torskegilde.

HIRTSHALS-KREDSSEN.

Dødsfald.

Den 30. Decbr. f. A. begravedes Veteran *Jens P. Nielsen (Loth)* paa Taarnby Kirkegaard. Marineforeningen med Flaget fulgte den gamle Kriger til Graven samt nedlagde en signeret Krans med røde og hvide Baand.

Ere være hans Minde!

Kredsen mistede den 31. December f. A. en af sine gode, støtte Kammerater, *P. Jensen Storgaard, Tornby*.

Mandag den 7. Januar fulgtes han af et stort Følge med Marineforeningens Flag og Kammeraterne i Spidsen for Kisten til Kirken, hvor der dannedes Spalier, idet alle blottede Hovederne, medens Kisten blev baaret ind. Flagmanden stillede sig ved Hovedenden af Kisten under hele Ceremonien i Kirken og gik foran Kisten ud, medens Kammeraterne sluttede sig til og fulgte ham til Graven, hvor Flaget kippedes. En signeret Krans med røde og hvide Silkebaand blev lagt paa hans Baare. En god og trofast Kammerat er nu borte.

Ere være hans Minde!

ODENSE-KREDSSEN

Dødsfald.

Juleaften, i den haarde Snestorm som rasede, mistede Odense-Kredsen endnu et Medlem (Nr. 7 i Aar), idet vor gode Kammerat, Skibsfører *N. J. Larsen* maattet bukke under i Kampen med Elementerne. Larsen førte en Galease, lastet med Kalksten, fra Faxe til Odense, og havde i 4 Døgn maattet ligge for Anker i Ulvshalen, dels paa Grund af Modvind og dels fordi Larsen maatte holde Køjen, paa Grund af Sygdom; men da Vinden begyndte at løje, lettede Larsen, til trods for Sygdommen, og i et helt Døgn holdt den tapre Mand den gaaende paa Dækket, sammen med sin unge Mand, der udgjorde hele Besætningen. Der kæmpedes for at naa hjem til den hyggelige Jul hos de Kære. Lige ved Aftenstid naaedes Gabet, og Slæberne fra Damperen blev fastgjort, Turen gik igennem den tynde og skarpe Is, og trods den vældige Snestorm, igennem Fjorden og Kanalen, men den gamle Skude kunde ikke taale Skruningen af den skarpe Is, og Fartøjet blev læk, saaledes at der maatte pumpes hele Tiden for at holde Fartøjet oven Vand. Det lykkedes at naa Odense Havn ved 7-Tiden, da Snestormen var paa sit højeste, men Skuden naaede ikke at blive rigtig fortøjet før den sank, og hjælpssomme Kammerater, der var mødt for at give en Haandsrækning, fik i sidste Øjeblik Larsen halet i Land før han selv naaede Vandet, men da var han saa udmattet, at han ikke kunde gaa hjem, men maatte hjælpes af Kammeraterne, og alt det stivfrosne Tøj klippes og skæres af ham. Der blev straks hentet Læge, men Livet stod ikke til at redde, den forhen saa raske og uforfærdede Sømand havde overvurderet sig selv. De sidste Ord han sagde til sin Hustru, karakteriserer Manden: *Mor! Jeg har faaet for mange Klo denne Gang, flere end jeg kunde taale; men Gudskelov at jeg naaede hjem. Derefter døde han stille og rolig, som en Mand, der faldt paa sin Post.*

Den 30. December begravede vi Helten fra Søen og de gamle Marinere var mødt op i stort Tal, sammen med den afdødes Standsfæller for at vise ham den sidste Ære. Ved Graven bragte Telefonmester *Buchgreitz* den sidste Hilsen og det sidste Farvel, baade paa Marineforeningens og egne Vegne, idet Larsen var en gammel Skibskammerat af Formanden. Han citerede

*Kæmp for alt, hvad du har kært,
Dø om det saa gælder.
Da er Livet ej saa svært —
Doden ikke heller.*

Disse Linier passede saa udmærket paa Larsen, der havde kæmpet for alt, hvad han havde kært, indtil Døden hentedede ham. Han faldt paa sin Post, som en Pryd for den Stand, Danmark kan og bør være stolt af.

»Idet vi nu sænker det Flag som ogsaa Du var saa glad ved, over din Grav, udtaler vi et dybtfølt »Ære være dit Minde«.

Hvorefter Flaget sænkedes 3 Gange over Graven og den sidste Hyldest var givet til den Mand som vi Marineforeningen var stolt over at kunne kalde vor Kamerat.

EN MINDESTØTTE PAA FANØ

Søndag den 9. December afsløredes paa Fanø Vestre Kirkegaard en Mindestøtte for de under Verdenskrigen omkomne Søfolk fra Nordby. Marineforeningen for Esbjerg var repræsenteret og mødte med sit Flag, der sammen med Navigationsskolens og Skipperforeningens Faner paraderede foran Mindestøtten. Næstformanden nedlagde en Krans ved Foden af Støtten og bragte Nordby's Befolkning gennem Komitéens og Sogneraadets Formænd en Hilsen fra Marineforeningen.

Højtideligheden aabnedes med en Salme, hvorefter Provst *Nielsen, Fanø*, holdt en smuk Tale, hvori pointeredes, at Stenen skulde staa som et synligt og varigt Udtryk for vor Tak til vore Søfolk samt et Minde om den store Krig. Derefter faldt Dækket og afsløredes en smuk, slank Obelisk, 3 Meter høj. Under Ordene: »Minde om dem, der blev derude,« staar Navnene paa 20 Søfarende og underneden staar følgende Linier:

*»Fædre og Sønner har Dybet begravet,
Takken dog stiger til Gud over Havet.«*

Paa begge Sider staar: Verdenskrigen 1914—18. Komitéens Formand, Møller *Thyssen*, overleverede Stenen til Nordby Kommune, hvis Formand, *P. N. Pedersen*, takkede og gav Løfte om at værne Stenen med Kærlighed og Pietet.

Atter har saaledes en af Landets udprægede Søfartsbyer rejst et Minde om den store Krig, der kostede vor lille Nation saa mangen en Sømand. Man forstaar denne Trang til at mindes denne store Tid, og en Gang, naar Historien derom skal skrives, vil et Kapitel blive forbeholdt de neutrale Sømand; der uden Betænkning fortsatte deres Gerning paa Havet, ene med det Maal at hjælpe dem derhjemme.

Et Ære være deres Minde som blev derude, og en Tak til dem, der endnu er iblandt os. H.

NOGLE LIVSERINDRINGER

AF VICEADMIRAL C. F. WANDEL

Paa Reitzels Forlag har en af vor Flaades ældste, nulevende Officerer, Viceadmiral Wandel, udgivet et Udsnit af sit lange og begivenhedsrige Livs Erindringer, en Bog, om hvilken man oprigtigt kunde ønske, at den, uanset Forfatterens høje Alder af 80 Aar, maatte blive efterfulgt af et endnu fyldigere Uddrag af Begivenheder fra et Liv i Mariens og Landets Tjeneste, lige hæderfuldt og smukt, hvor Viceadmiralen har sat sin Kraft og Begavelse ind til Hæder for den Marine, i hvilken han indtraadte for 67 Aar siden, — mere end to Menneskealdrer, — og for Landet, hvor dette paa mange Maader havde Brug for ham. Thi mindst af alt bærer denne Bog Tegn paa dens Forfatters høje Alder, hvilket er dobbelt mærkbart, idet Viceadmiralen udtrykkelig bemærker, at kun Hukommelsen ligger til Grund for Udarbejdelsen og ikke nogen Dagbog, — netop derfor kunde man ønske en Fortsættelse med samme Friskhed og med samme Syn paa Ting og Mennesker, som præger den nu udgivne Bog.

Hvor langt et Spand af Tid, Erindringerne spænder over, faar man bedst Indtrykket af ved at anføre, at Forfatterens første varige og blivende Indtryk fra Barnearene er Forældrenes Sorg ved Efterretningen om, at Linieskibet »Christian den Ottende« var sprunget i Luften den 5. April 1849 i Eckernførde Fjord, — og til den Dag i November 1905, da Viceadmiralen førte Prins Carl som Kong Haakon til Norge, en Tid af 56 Aar, i hvilke hele den enorme Udvikling paa det sociale og sømilitære Omraade foregik, som vi alle kender, og som vel de færreste vilde have tænkt sig Muligheden af. Men trods denne enorme Udvikling, der vel indenfor Marinen kunde tage den fulde Kraft hos den, der som Viceadmiralen naaede frem til de højeste Poster og det største Ansvar,

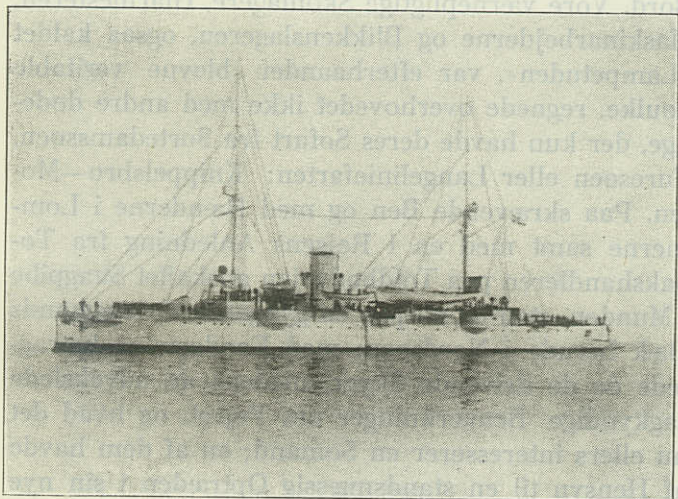
har han dog gennem sin 55-aarige Tjeneste haft Evne og Tid til paa mange andre Omraader at indlægge sig Fortjenester, hvis Værdi vil sikre hans Navn mod Glemsel, og som med dobbelt Ford fortjener fremhæves i Nutiden, nemlig i »Kommissionen for Ledelsen af de geologiske og geografiske Undersøgelser i Grønland«, hvor Navnet *Wandel* sammen med *Holm*, *Amdrup* og *Ryder* betyder en Indsats af Dygtighed og Arbejde i Videnskabens Tjeneste, udført af Marinens Officerer og Mænd, som sammen med Mænd som *Steenstrup*, *Johnstrup* og *Rink* har ristet Grønlands Runer med en Dybde, som Tiderne ikke vil udslette som Danmarks Indsats for Grønland og for den arktiske Videnskab, indtil yngre Forskere tog fat og førte Danmarks Arbejde videre paa det skabte Grundlag.

Livfuldt fortæller Forfatteren om sin Officerstids mangfoldige

Hændelser i mange af Verdens Egne, om sin Færd mellem Jordens Mægtige og sine Togter paa Videnskabens Vegne, i højeste Grad læseværdigt og anbefalelsesværdigt til de videste Kredse. Kun altfor hurtigt naar man tilende med Bogens 138 Sider i Haabet om, at der maa levnes Viceadmiralen Kraft og Lyst til en Fortsættelse — eller maaske rettere: en Uddybning af enkelte Tidsrum indenfor de mange Aar, i hvilke han virkede paa forskellige Omraader, ikke mindst i og for Grønland, om hvilket Land der, set paa Baggrund af de senere Tiders Begivenheder, findes Udtalelser af overordentlig Interesse og overbevisende Kraft. Faa har vel mere end Viceadmiral Wandel Autoritet paa dette Omraade, og ikke mindst af denne Grund fortjener Bogen at kendes overalt, hvor det danske Flag vajer.

E. M.

ERINDRINGER FRA KRYDSEREN »VALKYRIEN«S TOGT TIL MIDDELHAVET I 1913-14

De fleste af Foreningens Medlemmer læste sikkert for nogen Tid siden i Dagbladene en Meddelelse om, at nu var Krydseren »Valkyrien« udgaaet af Flaadens Tal og skulde realiseres. — Hermed var dette statelige Skibs mangeaarige Virksomhed afsluttet, og denne korte Meddelelse bragte mange af os, der enten har sejlet med Skibet eller har Tilknytning til Marinen, til at standse et Øjeblik i Dagliglivets Jagen med den Følelse, at nu havde vi igen mistet en gammel Ven. Det er jo nu engang saaledes, at der hos Folk, der færdes paa Søen, som Regel udvikles en Slags Venskabsfølelse overfor det Skib, med hvilket man sejler i længere Tid, hvad enten dette nu er en stolt Orlogsmand eller en gammel Plimsoller; det er som et levende Væsen, man slutter sig til den fælles Kamp mod Søens mange Farer, en god og paalidelig Ven, der sejrer eller falder med En selv.

Mange Danskeres Tanker og Interesse har fulgt denne vor gamle Marines eneste Krydser til oversøiske Fart paa de mange Togter, den har foretaget, siden den blev sat i Vandet i 1888, for i Udlandet paa en værdig Maade at vise det Flag, der er Samlingsmærket for en lille, men driftig, søfarende Nation heroppe i det høje Nord. — En Nation, der gør

Krav paa at blive regnet med blandt de søfarende Nationer, maa absolut nu og da vise sit Orlogsflag i fremmed Havn af Hensyn til den, specielt i vor Tid store Betydning, det har, saavel for Nationen i Almindelighed som for Landets Handel og Koffardimarine i Særdeleshed, at andre Handels- og Søfartsnationer gøres opmærksomme paa eventuelle Muligheder for et frugtbart Handelssamkvem. »Valkyrien« har været Danmark en god statelig Repræsentant i saa Henseende gennem de mange Aar, og dens Togter er som Led i den Kæde af dansk Energi og Foretagsomhed, der udvises af vore mange dygtige og fremsynede Handelsmænd for at skaffe Værdier og dermed følgende Velstand til Landet, en Virksomhed, der bør følges med den største Interesse og støttes paa enhver tænkelig Maade, da dens Udfald — direkte eller indirekte — vil komme til at spille en Rolle for enhver af os.

Det er om et saadant Togt, jeg i det følgende vil fortælle, da jeg af Erfaring ved, at enhver rask Gut — han være gammel eller ung — altid, selvom han nu af en eller anden Grund ikke selv kan komme ud, vil følge dansk Virksomhed i Udlandet med vaagen Interesse, specielt hvis han er en af de mange, der i Aarenes Løb som værnepligtige har deltaget i lignende Togter, i den Alder, hvor Sindet er mest modtageligt for Indtryk, og hvor man sætter en Ære i ved Hjemkomsten at være den af Besætningen, der har været ude for de mest spændende Oplevelser paa Togtet, og som har faaet det største Udbytte af Rejsen, ligesom jeg ved, hvilken Betydning, det har for de, der er fast ansatte i Flaaden, at komme uden for de hjemlige Farvande, ud til Oplevelsernes store Rige; det er en Opmuntring og udvikler Lysten til Tjenesten og Interessen for Flaaden at komme ud paa et saadant Togt, ligesom Erindringerne derfra og Haabet om et senere Udenlandstogt hjælper En lettere over en ensformig Eskadre- eller Sikringsperiodetjeneste.

Der var Travlhed paa Holmen i de Dage, der gik

umiddelbart forud for »Valkyrien«s Kommandohejsning den 1. November 1913. Skibet skulde under daværende Kommandør Evers Kommando ud paa et Middelhavstogt, og alt skulde jo være klart til Rejsens Paabegyndelse. Det vrimlede med Mennesker paa Krydseren, der mindede om en Myreture paa en varm Sommerdag. Skibets Besætning og Værftets Haandværkere var i Aktivitet over hele Skibet; tilvejrers hang Riggerne for at efterse og reparere den høje Rejsning, Kompasvæsenets Folk var i Færd med Opstilling af Skibets Kompasser, Søartilleriets og Søminevæsenets Folk lagde sidste Haand paa Klargøringen af Skibets »Tænder«, Snedkerne høvlede og savede for at gøre det saa hyggeligt »indendørs« for os som muligt, Malerne stod og strøg flere Steder og skældte ud, naar en forfjamsket værnepligtig, der var sendt et eller andet Sted hen, som det var ganske umuligt for ham at finde i Skibet, i Forbifarten »strøg« den nye Maling af, Maskinarbejderne og Maskinbesætningen var travlt beskæftiget med Maskiner, Pumper m. v., og de fleste værnepligtige sled i det med Ombordtagning af Gods og Proviant for Intendanten, der fik det ene Læs Mel om Bord efter det andet, medens der paa Siden laa store Præmme stuvende fulde af Proviant, der ogsaa skulde ned i Lasten; overalt lød et øredøvende Spektakel: Hammerslag, Mejselhvinen, Kæderaslen, Kommandoraab, og hele Billedet maatte give en udenforstaaende det Indtryk, at det vilde være umuligt at faa Skibet klargjort og i Orden til en længere Rejse i Løbet af nogle ganske faa Dage; men den Dag, Kommandoen hejstes, laa Skibet fikst og færdig med hvidmalet Skrog og gulmalet Skorsten, Overbygning og Rigning, netop et Skib af den bedste Type til det omhandlede Formaal: Flagets Visning i fremmed Havn.

Det var med store Forventninger og glade Følelser vi gik ud med Skibet; vi skulde bort fra de raa kolde og sludfulde Vejrforhold herhjemme og ud til nye Oplevelser i de skønne, solbeskinnede Middelhavsegne.

De afsluttende Arbejder gik som en Leg og Humøret var højt over hele Linien. Vort herlige Skib gled som en hvid Svane frem i den disede Luft og lagde sig til Ro ved en af Bøjerne i Yderhavnen; det var et festligt Syn paa Kulkompagniets og Skibsværftets graa og triste Baggrund at se denne udhalede Orlogsmand med de lyse, lette Farver i Havnens Mylder af hastende Skibes graa og sorte Skrog; fornem laa den der som en Svane mellem en Flok støjende og urolige Graaænder, ventende paa det Øjeblik, da den kunde spile Vingerne ud og drage til de herlige Egne sydpaa.

Efter at Deres Majestæter Kongen og Dronningen den 4. November havde været om Bord for at ønske os Lykke paa Rejsen, lettede vi og stod Havnen ud under fuld Musik, udvekslende de sidste Hilsener med Familie og Venner, der sammen med mange Tilskuere havde samlet sig langs Langeliniekaen.

Det mærkedes snart, at Rejsen var begyndt; fra det Øjeblik man igen følte det gyngende Skibsdæk under sig og hørte Maskinens regelmæssige, dumpe Hamren, fik man en befriende Følelse af, at nu var den sidste Tids Hastværk overstaaet, og nu kunde man nyde Sølivets mange behagelige Timer. At en stiv nordvestlig Kuling i Kattegat ret hurtigt ændrede flere af vore »Sømænd«s Opfattelse af det behagelige ved Turen og bragte dem til at ønske sig tilbage til Udgangspunktet, noterer jeg kun for Fuldstændigheds Skyld, og fordi jeg ved, at Søsøge er en af de Ting, en Søkriger senere tænker tilbage paa med Smil paa Læben.

Næste Morgen passeredes Skagen, hvortil afgaves Kendingssignal og Signal for »Alt vel«, som en sidste Hilsen til Hjemlandet; vi var nu i Nordsøen, Kulingen holdt sig stadig; men hvad gjorde det, Krydseren laa særdeles godt i den ikke helt ringe Sø, og vi havde allerede helt levet os ind i Forholdene om Bord. Vore værnepligtige Skomagere, Glarmesteren, Maskinarbejderne og Blikkenslageren, ogsaa kaldet »Lampetuden«, var efterhaanden blevne veritable Sølke, regnede overhovedet ikke med andre dødelige, der kun havde deres Søfart fra Sortedamssøen, Furesøen eller Langeliniearten: Knippelsbro—Mollen. Paa skrævende Ben og med Hænderne i Lommerne samt med en i Rejsens Anledning fra Tobakshandleren paa Toldbodvejen anskaffet Shagpipe i Munden, stod de nu paa en gyngende Orlogsmands Dæk herude i Nordsøen; med Kendermine betragtede de de drivende Skyer, medens de udvekslede sagkyndige Bemærkninger om Vejret, og hvad det nu ellers interesserer en Sømand; en af dem havde af Hensyn til en standsmæssig Optræden i sin nye Stilling dristet sig til at tage en »Skipperskraa«, som en af de befarne beredvilligt bød ham, et Øjeblik efter var han forduftet, havde fundet sig et roligt Sted ude i Borde, hvor han kunde give sine Følelser for det mægtige, ubundne Hav fri Luft; senere fortalte han til alle, der gad høre paa ham, hvor smukt Køl-vandet havde taget sig ud netop den Dag. — Bagerne og Koksmatherne i Uldtrøjer, hvide Benklæder og hvide Huer stod for sig selv og saa med daarlig skjult Foragt paa de andre værnepligtige, Artilleristerne, hvis Lod det var blevet at bære Militærlivets tunge Aag, medens Barberen drabelig gjorde Indhug paa Vesterhavsfiskernes stride Barter, der blev ofrede for Ønsket om at gøre Lykke hos den kvindelige Ungdom dér forude, hvor Maalet vinkede.

Den foromtalte Klynge Søilke spredtes pludselig som Avner for Vinden; Baadsmanden var nemlig faldet over dem med Lyæts Hast, og 5 af dem sprællede nu ynkeligt i hans Garn, fordi de ikke var hurtige nok til at komme af Vejen, da han viste sig i Farvandet paa sin vilde Jagt efter Folk til at pudse og klare op; det varede ikke længe, inden de var i fuld Aktivitet, tilsyneladende meget begejstrede for det dem betroede Arbejde: at gaa rundt og stille Pøse og Koste paa Plads og pudse Ruderne i Sky-lighterne med Avispapir.

Den 7. November om Em. passeredes Galopernes duvende Fyrskib, samme Aften Dover i diset Vejr, kort efter klarede det op, og næste Dags Aften ankrede vi ved Plymouth, hvor en engelsk Søofficer kom om Bord for at komplimentere fra den kommanderende Admiral i Devonport.

Den efterfølgende Dag blev der givet Landlov; men da der jo om Søndagen i alle engelske Byer er stille og roligt, og da Plymouth absolut ikke danner nogen Undtagelse fra Reglen, var der øde og dødt paa Gaderne. Naa, Søfolk værner sig af Naturen hurtigt til Forholdene, saa vi gik op og ned ad de mange stejle Gader og saa paa Byens Seværdigheder: Universitetet, Observatoriet, Teatret og de store Marinekomplekser (Hospitalet, Kaserne, Skolerne og Arsenalerne), tog derefter en Tur ud i den højliggende Omegn, hvorfra vi kunde se, at Byen laa inde i en stor Bugt, beskyttet mod Havet af en umaadelig Stendæmning, og hvorfra vi havde Overblik over den mægtige Flaadestation.

Næste Morgen lodsede »Kings Harbour Master«, en Commander, os ind paa Orlogsværftet til en Bøje, som Værftschefen beredvilligt havde stillet til vor Disposition under Opholdet, og her fortøjede vi. Her var Liv; det vrimlede om os med hastigt ilende Dampbarkasser og Chalupper, Slæbe- og Vandbaade, Torpedo- og Undervandsbaade; i Land raslede Lokomotiver og Kraner, der nittedes og mejsledes paa de store Nybygninger, saa man skulde tro, der stod en Verdenskrig for Døren (den kom ogsaa et lille Aarstid efter); langs Kajerne laa de uhyre Panserkolossal, »Dreadnoughterne«, det myldrede om Bord med Mennesker, Signaler for uafsluttelig til Vejrs, nogle af Skibene tog Kul ind, medens vældige Røgmasser hvirvlede ud af Skorstenene, og om Eftermiddagen stod en Eskadre til Søs for at holde Øvelser, det var et imponerende Syn; Undervandsbaadene stod ind og ud af Havnen, snigende og lydlose dukkede de frem mellem de forankrede gamle Krydsere, der var omdannede til Kaserneskibe. Midt i dette pulserende Liv laa, ensomme og majestætiske, flere af de gamle, fuldt riggede og armerede Linieskibe, der med saa megen Hæder har deltaget i Englands mange Søkrige, et af dem var Lord Nelsons gamle Flaggskib »Independence«; tilsammen dannede de et synligt Bevis for Englændernes stærkt udviklede Traditions- og Pietetsfølelse.

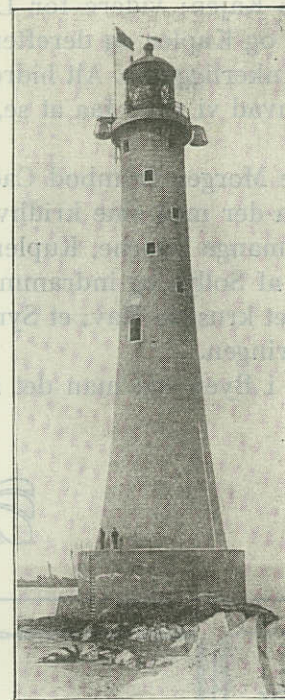
Solen skinnede, og den blaa Himmel hvælvede sig over det karakteristiske Orlogsbillede; man følte, at man var Gæst hos Verdens største Sømagt.

Om Bord hos os gik det med Skansevag, Musik og Saluttering hele Dagen; de mange sø- og landmilitære Autoriteter, Mayoren i Plymouth og den danske Konsul aflagde officielt Besøg i Krydseren.

I de følgende Dage fulgte vi det travle Liv om os, saa nærmere paa Byen, købte tilstrækkeligt ind af »strawberry-jam, post-cards and stamps«, fyldte Kul og var saa klar til paany at stikke i Søen.

Den 13. November Kl. 11½ Fm. forlod Krydseren Orlogshavnen, ½ Time efter passeredes den væl-

dige Bølgebryder ude i Bugten og efter endnu ½ Times Forløb det berømte Eddystone Fyrtaarn, der rank stod paa sin udsatte Post, medens dets evige Fjende, Havet, i svære Dønninger tungt væltede sig mod Taarnets Fod.

Turen over den biscoyske Havbugt forløb udmærket; vel stod der en Del Dønning, men vore Folk var nu efter den raske Begyndelse helt befarne, saa Søsygen viste sig egentlig kun hos vore to Grise, der væltede rundt i deres trange Indelukke.

Der sporedes en behagelig mild Overgang i Luftens Temperatur, Vinden blæste forfriskende som paa Strandvejen en varm Sommerdag, Himlen blev klarere og Søens Farve dybere, Overgangen mellem Dag og Nat blev mere brat, idet Tusmørket udeblev; nu varede det kun et Øjeblik, inden det blev bælgmørkt, og Myriader af glimtende Stjerner forvandlede Nathimlen til et guldbesaaet Tæppe, medens Skummet langs Skibssiden og Kølvet lyste som Ild; alt var saa sælsomt og nyt.

Det var et pragtfuldt Syn om Morgenen at se Springerne boltre sig foran og langsmed Skibet, deres metalskinnende Legemer glimtede i Solens Straaler, naar de i deres kaade og overgivne Leg skar op over Havfladens glitrende Smaabølger, og at betragte de kraftige, snehvide Maager, der støt fulgte Skibet, ivrigt spejdende i Kølvet for lynsnart at styrte sig ned, naar der blev kastet Madaffald overbord; Solen skinnede paa de duvende Fiskefartøjer med de brune Latinersejl, og ude i Horisonten hvirvlede enlige Dampers Røg i den klare, blaa Luft.

Kap St. Vincent passeredes netop en saadan Morgen, den 17. November, og samme Dags Aften ca. Kl. 10 naaede vi ind til Cadiz, »la perla del Oceano«.

Det var en herlig, sydlandsk Aften, da vi stod ind til Byen forbi Blinkfyret, der er bygget paa et Skær ude i Indsejlingen; vi fik Lods om Bord, der førte os ind paa Reden mellem de mange Anker-

liggere, og Byen tonede nu frem med sine Mængder af farvede Lys, der spejlede sig i Vandet og kastede deres spøgelsesagtige Skær over de hvide Bygninger; den laa dér som en Eventyrby i »1001 Nat«. Inde fra Land hørtes en livlig Støjen fra de mange promenerende, som man skimtede, naar Fyrets skarpe Lyskegler for langs Kajen; videre for Lyset hen over Husene, Taarne og Kupler og derefter langs Kysten og ind mellem Ankerliggerne. Alt bidrog til at forøge Interessen for, hvad vi vilde faa at se, naar det blev lyst.

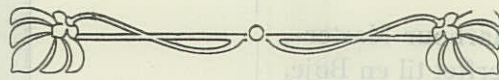
Den følgende Morgen frembød Cadiz et prægtigt Syn som den laa der med sine kridhvide, høje Bygninger, med de mange Taarne, Kupler og Balkoner, badet i et Væld af Sollys og indrammet af den blaa Himmel og det let krusede Hav; et Syn, der prægede sig fast i Erindringen.

Omtrent midt i Byen saa man det smukke Raad-

hus og den ældgamle, historiske Cathedral hæve sig; til højre bredte sig de velspækkede Fæstningsværker — gammel Model — med det gule, spanske Flag hejst, og til ventre laa de gamle, faldefærdige Fæstningsmure, som Maurerne i sin Tid rejste om Byen.

Kl. 8 Fm. for det spanske Flag tilvejs paa vor Stortop, Salutkanonerne dundrede og Musikken spillede den danske og spanske Nationalhymne. Endnu medens Krudtrøgen drev over Vandet kom en hvid Motorbaad paa Siden med den danske Konsul, der bød os velkommen, medens Fortet »San Felipe« besvarede vor Salut for det spanske Flag med tilsvarende Antal Skud, hvorefter Chefen ledsaget af Konsulen aflagde officielle Besøg hos Militær- og Civilguvernørerne, Præfekten, Borgmesteren og Havnekaptajnen, som var den øverste maritime Myndighed i Byen.

(Fortsættes.)

MELGHIORES erkjendte THE Specialiteter:

Masagama..... 7 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 1/2 . —
M G M..... 4 . —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen, Bageri & Conditori,

St. Kongensgade 91.

Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager

Holmensgade 29

Remington

Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.

L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,

Assens

Kul, Kokes, Briketter, Brænde.

Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET
1850

TELEFON 75 00

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Annoncér

i

„Under

Dannebrog“

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.

Leverandør til Marinen.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK HAGFORS JARNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raaskinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køretøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM

For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post og Telegramadr. MUNKFORS

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

Drik

BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3 46.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletstabe.

Vimmelskafte 38.

P. E. Ehrhardt
Studestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

M. Kjær s Smedie og Maskinfabrik Aalborg

OST

altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskafte 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eftf.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk

at købe Deres Kolonial, Dellikatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekt, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15

Grundl. 1878

Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/s

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. s

Cigarer og Cigaretter

er de mest velmagende.